

Forfatter: Udrag fra De fortryllede Fingre

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 143.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366113152/facsimile.pdf> (tilgået 23. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Tryllefingres Værk Men Udtrykket var det ikke saa meget som Formerne selv, hun vilde forandre; dog hvorledes hun saa tænkte sig dem og syntes at omforme dem, tiltog hun hver Dag i Grimhed. Man troede virkelig at bemærke paafaldende Forandringer i hendes Ansigt fra den ene Dag til den anden, men aldrig nogen Forandring til det Bedre, og hun hørte saamange Kritiker over sit Ansigt, at hun tilsidst blev fortvivlet over sin hemmelige Konst og ønskede kun at kunne give sig sit oprindelige Ansigt tilbage. Ogsaa derpaa forsøgte hun; men det vilde aldrig lykkes. Ethvert nyt Forsøg gjorde hende kun grimmere.

Det var netop i det Aar, Thorvaldsens Tilbagekomst til Fædrelandet havde vakt almindelig Opsigt og Interesse over hele Landet. Rytget om den Triumf, hvormed en Billedhugger var bleven hædret som en Seierherre eller Konge, havde tilligemed Konstneren sat hans Konst i høj Anseelse, og de, der aldrig før havde haft Øie for Skønheden og Høiheden i Billedverdenen, begyndte at faae Øinene op for dens Rigdom. Ogsaa til Proprietar Linds Parcel var der kommet Kobber af Thorvaldsens Værker og enkelte Gipsafstøbninger. Pludselig fik Thora en Idee, som hun vel ikke aabenbarede Nogen, men hun yttrede den heftigste Lyst til at see Thorvaldsen og hans Værksted og bad sin Fader hver Dag om at tage hende med paa hans nærførestaaende Reise til Hovedstaden. Siden hendes Sygdom havde saavel hendes daglig grimmere Udseende, som hendes besynderlig spændte Væsen mishaget hele Familien. Undertiden undslap der hende Ytringer om Evner og himmelske Gaver, som maatte kunne gjøre Underværker endnu i Verden, naar man kun ikke var blind derfor. Man havde mærket, at hun altid Morgen og Aften lukkede sig inde; og – ved at kige gennem Noglehullet, havde Stuepigen opdaget, at naar Thora saaledes troede sig ubemærket, var hun kun sysselsat med at speile sig og med at glatte og stryge sit Ansigt. De ansaa Alle den stakkels grimme Thora for halv værvittig af Forfængelighed og Lyst til at være smuk. For mulig at give hendes Tanker en anden Retning – og for maaskee at raadføre sig med en Læge eller Psycholog, angaaende hendes Sindstilstand – føjede Faderen hende i hendes idelig gjentagne Ønske og tog hende med til Kjøbenhavn i Julen.

Det Eneste, hun interesserede sig for i den store By, var Thorvaldsen og hans Værksted, og Faderen gik ofte derhen med hende. For at ikke hendes paafaldende Grimhed skulde gøre Opsigt paa Gaden,